

Predmet C-166/23

Zahtjev za prethodnu odluku

Datum podnošenja:

17. ožujka 2023.

Sud koji je uputio zahtjev:

Svea hovrätt (Mark- och miljööverdomstolen) (Švedska)

Datum odluke kojom se upućuje zahtjev:

15. ožujka 2023.

Žalitelj:

Naturvårdsverket

Druga stranka u žalbenom postupku:

Nouryon Functional Chemicals AB

SVEA HOVRÄTT

ZAPISNIK

[omissis]

Mark- och miljööverdomstolen

7. ožujka 2023.

[omissis]

[omissis]

STRANKE

Žalitelj

Naturvårdsverket

[orig. str. 2.] [omissis] Stockholm

Druga stranka u žalbenom postupku

Nouryon Functional Chemicals AB [omissis]

[omissis] Göteborg

[omissis]

[omissis]

ODLUKA (za dostavu 15. ožujka 2023.)

1. Mark- och miljööverdomstolen (Žalbeni sud za zemljište i okoliš, Švedska) traži od Suda Europske unije da donese prethodnu odluku u skladu s člankom 267. Ugovora o funkcioniranju Europske unije i upućuje zahtjev za prethodnu odluku u skladu s Prilogom A ovom zapisniku.

2. Mark- och miljööverdomstolen (Žalbeni sud za zemljište i okoliš) određuje prekid postupka do donošenja odluke Suda Europske unije.

[omissis]

[orig. str. 3.] PRILOG A

[omissis]

ZAHTEJ ZA PRETHODNU ODLUKU

[omissis]

Uvod

- 1 **[orig. str. 4.]** Direktiva o trgovanju emisijskim jedinicama (2003/87/EZ)¹ prenesena je u švedsko pravo uglavnom lagenom (2020:1173) om vissa utsläpp av växthusgaser (Zakon (2020:1173) o određenim emisijama stakleničkih plinova, u daljnjem tekstu: Zakon o određenim emisijama stakleničkih plinova) i förordningenom (2020:1180) om vissa utsläpp av växthusgaser (Uredba (2020:1180) o određenim emisijama stakleničkih plinova, u daljnjem tekstu: Uredba o određenim emisijama stakleničkih plinova)². Zakonom o određenim emisijama stakleničkih plinova također se dopunjuju uredbe Unije donesene na temelju navedene direktive, među ostalim, Provedbena uredba Komisije (EU) 2018/2066 od 19. prosinca 2018. o praćenju i izvješćivanju o emisijama stakleničkih plinova (u daljnjem tekstu: Uredba o praćenju i izvješćivanju).
- 2 U Švedskoj je zabranjeno bez dozvole ispuštati stakleničke plinove iz postrojenja u kojima se obavljaju djelatnosti navedene u Prilogu Uredbi o određenim emisijama stakleničkih plinova (vidjeti poglavlje 3. članak 1.). Za razmatranje zahtjeva i izdavanje dozvola nadležan je Naturvårdsverket (Agencija za zaštitu okoliša, Švedska, u daljnjem tekstu: NV) (tijelo državne uprave). NV je također regulatorno tijelo i, osim toga, tijelo odgovorno za praćenje emisija stakleničkih plinova i izvješćivanje o njima, verifikaciju podataka i raspodjelu emisijskih

¹ Direktiva 2003/87/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 13. listopada 2003. o uspostavi sustava trgovanja emisijskim jedinicama stakleničkih plinova unutar Zajednice i o izmjeni Direktive Vijeća 96/61/EZ

² [omissis]

jedinica (vidjeti poglavlje 2. članak 1. Uredbe o određenim emisijama stakleničkih plinova).

- 3 Operator koji želi zatražiti izdavanje dozvole za emisije stakleničkih plinova mora podnijeti zahtjev NV-u. Uz zahtjev je potrebno dostaviti, među ostalim, plan praćenja koji sadržava informacije navedene u članku 12. Uredbe o praćenju i izvješćivanju.
- 4 U svojstvu regulatornog tijela NV je društvu Nouryon Functional Chemicals AB (u daljnjem tekstu: Nouryon), koje upravlja petrokemijskim postrojenjem u općini Stenungsund (Švedska), naložio da dopuni plan praćenja koje je to društvo izradilo. Tom se odlukom Nouryonu nalaže da dopuni plan dodavanjem spalionice u kojoj se obavlja spaljivanje opasnog otpada u obliku otpadnih voda koji nastaje u okviru proizvodnog postupka društva.
- 5 Nouryon je podnio tužbu protiv te odluke Nacka tingsrätt, mark- och miljödomstolenu (Prvostupanjski sud za zemljište i okoliš u Nacki, Švedska), koji je poništio odluku zbog toga što dozvola za emisije stakleničkih plinova ne mora uključivati jedinice za spaljivanje opasnog otpada. Taj se sud pozvao na uputu 4. iz Priloga švedskoj Uredbi [o emisijama], u skladu s kojom se u slučaju prekoračenja praga kapaciteta sve jedinice u kojima se odvija izgaranje goriva, osim jedinica za spaljivanje opasnog ili komunalnog otpada, treba uključiti u dozvolu za emisije stakleničkih plinova. Uputom 4. provodi se točka 5. Priloga I. Direktivi o trgovanju emisijskim jedinicama.
- 6 Protiv te je presude NV podnio žalbu Mark- och miljööverdomstolenu (Žalbeni sud za zemljište i okoliš) [omissis]. Mark- och miljööverdomstolen (Žalbeni sud za zemljište i okoliš) odlučuje o tome treba li spalionicu uključiti u plan praćenja ili njezino uključivanje u taj plan nije potrebno.

[orig. str. 5.] Nouryonovo postrojenje

- 7 Nouryonovo postrojenje (nacionalni plan raspodjele emisijskih jedinica – broj 350) proizvodi visokotonažne organske kemikalije. Ta se djelatnost obavlja na temelju dozvole za obavljanje djelatnosti opasne za okoliš, koja je izdana 2004. na temelju presude Vänersborgs tingsrätt, mark- och miljödomstolena (Prvostupanjski sud za zemljište i okoliš u Vänersborgu, Švedska) [omissis]. Dozvola je izdana na temelju miljöbalkena (1998:808) (Zakonik o zaštiti okoliša (1998:808), u daljnjem tekstu: MB), najvažnijeg regulatornog okvira u području prava o zaštiti okoliša u Švedskoj, te se njome uređuju aspekti djelatnosti koji se odnose na, među ostalim, količine proizvodnje i onečišćenje. Ukratko, dozvolom se društvu omogućuje da svake godine obradi i proizvede znatnu količinu kemikalija različitih vrsta. Količina proizvodnje prekoračuje 100 tona na dan.
- 8 U okviru proizvodnog postupka nastaje opasni otpad u obliku otpadnih voda. U skladu s privremenom odlukom³ sadržanom u dozvoli, društvo je obvezno

³ [omissis]

obrađivati takve vode u spalionici ili osigurati obradu tih voda u drugom postrojenju koje ima dozvolu za rad s opasnim otpadom [*omissis*]. Nouryon je odlučio obrađivati otpadne vode u spalionici u postrojenju u općini Stenungsund. To je postrojenje projektirano na način da se onečišćena voda cjevovodom odvodi iz dijela postrojenja u kojem se odvija proizvodnja kemikalija izravno do spalionice.

- 9 Tijekom postupka u ovom predmetu pokazalo se da se spalionica upotrebljava gotovo isključivo za spaljivanje otpadnih voda nastalih u okviru proizvodnog postupka, pri čemu je riječ o količini od otprilike 40 000 tona godišnje. Nouryon tvrdi da je energetski sadržaj vode gotovo zanemariv, zbog čega se spaljivanje provodi uz dodavanje zapaljivog plina. Energija dobivena spaljivanjem zatim se oporabljuje za potrebe postrojenja u obliku pare kako bi se mogla upotrebljavati u proizvodnom postupku. Međutim, većina energije za proizvodnju dobiva se s pomoću industrijskog kotla. Spalionica je 2017. opskrbljena s 4289 tona zapaljivog plina, što odgovara vrijednosti od 245 teradžula, od čega su dobivena 182 teradžula energije. Te je godine u industrijskom kotlu spaljeno otprilike 726 teradžula (otprilike 14 069 tona) zapaljivog plina. Prema Nouryonovim tvrdnjama, spaljivanje u spalionici dovodi do emisija stakleničkih plinova u atmosferu od otprilike 11 500 tona ugljikova dioksida godišnje. Prema NV-ovim tvrdnjama, emisije iznose 17 000 tona godišnje.
- 10 Nouryonovo postrojenje za proizvodnju visokotonažnih kemikalija obuhvaćeno je opisom djelatnosti 23. iz Priloga Uredbi o određenim emisijama stakleničkih plinova. To znači da je društvu potrebna dozvola na temelju MB-a [*omissis*], ali i posebna dozvola za ispuštanje stakleničkih plinova iz postrojenja (vidjeti članak 2. Zakona o određenim emisijama stakleničkih plinova i poglavlje 3. članak 1. Uredbe o određenim emisijama stakleničkih plinova). Društvo posjeduje i takvu dozvolu, ali njome nisu obuhvaćane emisije iz spalionice.

NV-ova odluka

- 11 [**orig. str. 6.**] Prilikom razmatranja zahtjeva za besplatnu dodjelu emisijskih jedinica koji je Nouryon podnio prije četvrtog razdoblja trgovanja, NV je utvrdio da spalionica nije bila navedena u planu praćenja postrojenja, odnosno planu koji treba sadržavati, među ostalim, opis postrojenja i djelatnosti koje se u njemu obavljaju te popis izvora emisija postrojenja (vidjeti članak 6. Zakona o određenim emisijama stakleničkih plinova u kojem se upućuje na [Uredbu o praćenju i izvješćivanju]). Stoga emisije stakleničkih plinova iz spalionice nisu uključene u izračun ukupnih emisija Nouryonovog postrojenja.
- 12 Zbog toga je NV naložio Nouryonu da dostavi dopunjeni plan praćenja koji će uključivati i spalionicu. NV je istaknuo da društvu treba dodijeliti emisijske jedinice za emisije svih jedinica koje čine sastavni dio postrojenja, s obzirom na to da je postrojenje obuhvaćeno opisom djelatnosti iz Priloga Uredbi o određenim emisijama stakleničkih plinova. Prema NV-ovom mišljenju, u takvoj situaciji nije relevantna činjenica da se u jednoj od integriranih jedinica spaljuje opasni otpad.

- 13 Nouryon je tvrdio da jedinica u kojoj se spaljuje opasni otpad ne bi trebala biti uključena u sustav trgovanja emisijskim jedinicama, neovisno o tome je li ona sastavni dio postrojenja koje je uključeno u taj sustav. To je društvo istaknulo da to proizlazi iz teksta Direktive i nacionalne uredbe te da nema razloga za drukčije tumačenje tih odredbi. Nouryon je također naveo da je uporaba energije, a time i njezina integracija, samo jedan element upravljanja energijom u okviru poslovanja društva te da se spalionica upotrebljava u svrhu spaljivanja otpadnih voda nastalih u okviru proizvodnog postupka. Plan praćenja koji je to društvo naknadno dostavilo NV-u nije obuhvaćao spalionicu.

Predmet pred Nacka tingsrätt, mark- och miljödomstolenom (Prvostupanjski sud za zemljište i okoliš u Nacki)

- 14 Nouryon je podnio tužbu protiv te odluke Nacka tingsrätt, mark- och miljödomstolenu (Prvostupanjski sud za zemljište i okoliš u Nacki). Taj je sud smatrao da je jasno da se spalionica upotrebljava u svrhu spaljivanja opasnog otpada. Taj se sud pozvao na iznimku navedenu u uputi 4. iz Priloga Uredbi o određenim emisijama stakleničkih plinova, u skladu s kojom sve jedinice u kojima se odvija izgaranje goriva treba uključiti u dozvolu za emisije stakleničkih plinova, osim jedinica za spaljivanje opasnog otpada, te je pritom utvrdio da se spalionica nije morala uključiti u dozvolu te stoga ni u plan praćenja emisija stakleničkih plinova društva. Taj je sud stoga poništio odluku.

Predmet pred Mark- och miljööverdomstolenom (Žalbeni sud za zemljište i okoliš)

- 15 NV je protiv presude podnio žalbu Mark- och miljööverdomstolenu (Žalbeni sud za zemljište i okoliš) te je tvrdio da odluku treba zadržati na snazi. NV je također tvrdio da bi taj sud trebao Sudu Europske unije uputiti zahtjev za prethodnu odluku u pogledu toga treba li spalionicu smatrati dijelom postrojenja i podrazumijeva li u tom slučaju iznimka iz točke 5. Priloga I. Direktivi o trgovanju emisijskim jedinicama da se emisijske jedinice ne zahtijevaju za [orig. str. 7.] emisije iz te spalionice. Nouryon je smatrao da se presuda Nacka tingsrätt, mark- och miljödomstolena (Prvostupanjski sud za zemljište i okoliš) ne bi trebala izmijeniti.
- 16 NV je, ukratko, tvrdio sljedeće. Nouryon je odlučio obrađivati opasni otpad u vlastitoj spalionici. Otpad nastaje kao izravna posljedica proizvodnje kemikalija. Spalionica proizvodi znatnu količinu topline koja se izravno upotrebljava u proizvodnji kemikalija. Spalionica stoga nije zasebna jedinica kao što se to navodi u uputi 4. nego je sastavni dio proizvodnog postrojenja. Budući da spalionica ima funkciju u proizvodnji kemikalija, nije riječ o jedinici za spaljivanje opasnog otpada. Primjena upute 4. kao opće iznimke za jedinice u kojima se spaljuje opasni otpad nije u skladu s općim ciljem sustava trgovanja emisijskim jedinicama.

- 17 Nouryon je, ukratko, tvrdio sljedeće. Izraz „osim jedinica za spaljivanje opasnog [...] otpada” nedvojbeno znači da se jedinice koje su dio postrojenja za koje je potrebna dozvola za emisije mogu izuzeti. Stoga se postavlja pitanje je li spalionica jedinica koja je obuhvaćena iznimkom. Svrha spaljivanja ima odlučujuću ulogu u utvrđivanju odgovora na to pitanje. Svrha spalionice nije uporaba energije, nego spaljivanje otpadnih voda koje nastaju u okviru proizvodnog postupka. Postrojenje ne ovisi o energiji koja se dobiva iz spalionice. Spalionica je povezana s drugim dijelovima postrojenja samo zato da se ne bi gubila proizvedena toplina. Neiskorištavanje te topline protivilo bi se cilju zakonodavstva o zaštiti okoliša u pogledu uporabe i očuvanja energije, ali ne bi imalo nikakav učinak na funkcioniranje postrojenja. Stoga nije riječ o suspaljivanju. S obzirom na navedeno, spalionicu ne treba uključiti u sustav trgovanja emisijskim jedinicama.

Pravo Unije

Direktiva o trgovanju emisijskim jedinicama

- 18 Direktivu o trgovanju emisijskim jedinicama treba primjenjivati na djelatnosti navedene u Prilogu I. toj direktivi (vidjeti članak 2. stavak 1.). „Postrojenje” znači nepomična tehnička jedinica u kojoj se odvija jedna ili više djelatnosti navedenih u Prilogu I. i bilo koje druge izravno pridružene djelatnosti koje su tehnički povezane s djelatnostima koje se odvijaju na tom mjestu i koje mogu imati utjecaja na emisiju i onečišćavanje (vidjeti članak 3. prvi stavak točku (e)).
- 19 U uvodu Priloga navode se opće odredbe o djelatnostima i postrojenjima obuhvaćenima Direktivom (vidjeti točke 1. do 6.) i detaljnije odredbe o konkretnim djelatnostima koje su njome obuhvaćene.
- 20 Točkom 5. [Priloga I.] predviđa se da, kada se u postrojenju utvrdi prekoračenje praga kapaciteta za bilo koju djelatnost iz tog priloga, sve jedinice u kojima se odvija izgaranje goriva, osim jedinica za spaljivanje opasnog ili komunalnog otpada, treba uključiti u dozvolu za emisije stakleničkih plinova (u engleskoj jezičnoj verziji Direktive navodi se: „other than units for the incineration of hazardous or municipal waste”).
- 21 **[orig. str. 8.]** Precizne odredbe o djelatnostima obuhvaćenima Direktivom uključuju, među ostalim, proizvodnju visokotonažnih organskih kemikalija uz primjenu procesa krekiranja, reforminga, djelomične ili potpune oksidacije ili sličnih procesa, proizvodnog kapaciteta iznad 100 tona na dan, odnosno vrstu djelatnosti koju obavlja Nouryon.
- 22 Djelatnost koja uključuje izgaranje goriva u postrojenjima ukupne nazivne ulazne toplinske snage veće od 20 MW (osim u postrojenjima za spaljivanje opasnog ili komunalnog otpada) također je uvrštena na popis obuhvaćenih djelatnosti. Čini se da Nouryonova djelatnost nije obuhvaćena tim opisom.

- 23 Obično se za ocjenjivanje toga treba li određenu djelatnost obuhvatiti područjem primjene Direktive upotrebljavaju proizvodni kapacitet ili prag proizvodnje, ali ukupna nazivna ulazna toplinska snaga također se upotrebljava u tu svrhu. Ulazna snaga izračunava se zbrajanjem nazivne ulazne toplinske snage svih tehničkih jedinica koje čine dio postrojenja u kojem se odvija izgaranje goriva. Takve jedinice među ostalim uključuju sve vrste kotlova, plamenika, pećnica i spalionica (međutim, jedinice s nazivnom ulaznom toplinskom snagom manjom od 3 MW i jedinice u kojima se upotrebljava isključivo biomasa ne uzimaju se u obzir za potrebe tog izračuna) (vidjeti točke 2. i 3. Priloga I. Direktivi).

Uredba (EU) 2018/2066 o praćenju i izvješćivanju

- 24 Sustav trgovanja emisijskim jedinicama temelji se na operatorima koji obavješćuju regulatorno tijelo o emisijama iz pojedinačnih djelatnosti (ali i o eventualnim promjenama u pogledu djelatnosti). U tu se svrhu predviđa da dozvola za emisije stakleničkih plinova treba sadržavati izjavu o djelatnostima i emisijama postrojenja te plan praćenja (vidjeti članak 6. stavak 2.).
- 25 Uredbom o praćenju i izvješćivanju predviđa se da praćenje i izvješćivanje moraju biti potpuni i obuhvaćati sve emisije iz proizvodnih postupaka i emisije zbog izgaranja iz svih izvora emisija i tokova izvora povezanih s djelatnostima iz Priloga I. Direktivi o trgovanju emisijskim jedinicama (vidjeti članak 5.). Uredba sadržava i konkretne odredbe o mjerenju emisija i izvješćivanju o njima za različite djelatnosti. Odredbe koje se odnose na proizvodnju visokotonažnih organskih kemikalija navode se u odjeljku 18. Priloga IV.
- 26 Operatori su dužni izmijeniti plan praćenja ako taj plan nije u skladu sa zahtjevima te uredbe i ako nadležno tijelo zatraži od operatora da ga izmijeni (vidjeti članak 14. stavak 2.).

Upute Europske komisije

- 27 U Uputama Komisije⁴ navodi se, u pogledu točke 5. Priloga I. Direktivi o trgovanju emisijskim jedinicama, da je u njoj riječ o „jedinicama” za spaljivanje otpada te da se ta točka prije svega odnosi na uključivanje (u sustav trgovanja emisijskim jedinicama) „povezanih djelatnosti”, odnosno djelatnosti koje su **[orig. str. 9.]** izravno povezane s djelatnošću iz Priloga. Kako bi se odlučilo treba li jedinicu uključiti ili izuzeti na temelju točke 5., Komisija predviđa sljedeći postupak donošenja odluke (vidjeti odjeljak 3.3.3.):

1. Postoji li jedinica koja je dio postrojenja i koja je, prema mišljenju nadležnog tijela, namijenjena spaljivanju (ne suspaljivanju) opasnog ili komunalnog otpada? Ako ne postoji, nema jedinice koja bi se mogla izuzeti.

⁴ Upute za tumačenje Priloga I. Direktivi o sustavu EU-a za trgovanje emisijama (izuzev zrakoplovnih djelatnosti), 18. ožujka 2010.

2. Je li ta jedinica dio neke druge djelatnosti iz Priloga I. Direktivi [o trgovanju emisijskim jedinicama] (primjerice, jedinica koja je sastavni dio rafinerije ili proizvodnje visokotonažnih organskih kemikalija?) Ako je odgovor potvrđan, ta je jedinica u svakom slučaju uključena u [sustav EU-a za trgovanje emisijama] u okviru te djelatnosti.
3. Ako je odgovor na drugo pitanje niječan, ta se jedinica može izuzeti iz [sustava EU-a za trgovanje emisijama].
- 28 Stoga se čini da se u Uputama, u pogledu primjene točke 5., pravi razlika između jedinica koje su dio djelatnosti i jedinica koje su izravno povezane s djelatnošću. Stoga se, prema Komisijinu mišljenju, iznimka koja se odnosi na opasni i komunalni otpad ne primjenjuje na jedinicu za spaljivanje koja je *dio* jedne od djelatnosti navedenih u Prilogu I. Direktivi. Čini se da to znači da je, u skladu s Uputama, za primjenu iznimke iz točke 5. odlučujuće pitanje može li se jedinica za spaljivanje opasnog otpada smatrati dijelom glavne djelatnosti postrojenja.
- 29 U tom pogledu, kad je riječ o velikim postrojenjima za spaljivanje (uvodni opis djelatnosti iz Priloga I. Direktivi), valja istaknuti da se u Uputama navodi da postrojenje u kojem se spaljuje otpad treba uključiti u sustav trgovanja emisijskim jedinicama, pod uvjetom da gorivo koje se upotrebljava nije opasni ili komunalni otpad (vidjeti odjeljak 3.3.2.). U istom se odjeljku navodi i da se postrojenja za *suspaljivanje* također moraju uključiti u sustav. Komisija u tom pogledu upućuje na definiciju pojma „postrojenje za suspaljivanje” iz Direktive o spaljivanju otpada⁵. Ta se definicija, s uglavnom istim sadržajem, sada nalazi u Direktivi o industrijskim emisijama⁶. Glavna svrha suspaljivanja nije odlaganje otpada, nego proizvodnja energije ili predmeta (vidjeti članak 3. točku 41.). Ako se jedinicom koja služi za obavljanje takve djelatnosti upravlja u okviru postrojenja koje je namijenjeno industrijskoj proizvodnji, smatra se da se ta se djelatnost obavlja u postrojenju za suspaljivanje, primjerice u slučajevima u kojima znatan dio goriva koje se upotrebljava čine konvencionalno gorivo ili gorivo koje se sastoji od otpada koji nije opasni ili komunalni otpad. Čini se da iz primjera navedenog u Uputi, koji se odnosi na postupak donošenja odluke o primjeni odredbe o iznimki relevantne za ovaj predmet, proizlazi da ne treba izuzeti jedinice za suspaljivanje (vidjeti odjeljak 3.3.3.).

[orig. str. 10.] Švedsko zakonodavstvo

- 30 Ciljevi Zakona o određenim emisijama stakleničkih plinova jesu provedba Direktive o trgovanju emisijskim jedinicama i dopuna uredbi donesenih na temelju te direktive (vidjeti članak 1.). „Emisije stakleničkih plinova” znači ispuštanje u atmosferu ugljikova dioksida, didušikova oksida ili perfluorouglikâ

⁵ Direktiva 2000/76/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 4. prosinca 2000. o spaljivanju otpada

⁶ Direktiva 2010/75/EU Europskog parlamenta i Vijeća od 24. studenoga 2010. o industrijskim emisijama (integrirano sprečavanje i kontrola onečišćenja) [(preinačeno)]

iz jednog ili više izvora u postrojenju. „Postrojenje” znači nepomična tehnička jedinica u kojoj se obavlja jedna ili više djelatnosti koje dovode do emisija za koje je potrebna dozvola na temelju propisa donesenih u skladu sa Zakonom te bilo koje druge izravno pridružene djelatnosti koje su tehnički povezane s djelatnostima koje se odvijaju na tom mjestu i koje mogu imati utjecaja na emisiju i onečišćavanje (vidjeti članke 2., 3. i 7.).

- 31 Zabranjeno je bez dozvole ispuštati stakleničke plinove iz postrojenja u kojima se odvija djelatnost za koju je potrebno imati dozvolu (vidjeti poglavlje 3. članak 1. Uredbe o određenim emisijama stakleničkih plinova). Operator je obavezan pratiti emisije i izvješćivati o njima u skladu s Uredbom o praćenju i izvješćivanju (vidjeti poglavlje 3. članak 13.).
- 32 Prilog švedskoj Uredbi sadržava, slično tekstu regulatornog okvira iz Priloga I. Direktivi o trgovanju emisijskim jedinicama, dijelom upute za ocjenu toga je li određena djelatnost obuhvaćena opisom i dijelom opise djelatnosti za čije je obavljanje potrebna dozvola. Odredbe Priloga koje su relevantne za ovaj predmet u biti odgovaraju onima iz Priloga I. Direktivi.
- 33 U skladu sa švedskom Uredbom ukupna nazivna ulazna toplinska snaga izračunava se zajedno za sve tehničke jedinice, primjerice kotlove i spalionice, u kojima se odvija izgaranje goriva u postrojenju (međutim, jedinice s nazivnom ulaznom toplinskom snagom manjom od 3 MW i jedinice u kojima se kao gorivo upotrebljava isključivo biomasa ne uzimaju se u obzir za potrebe tog izračuna) (vidjeti uputu 2.).
- 34 U slučaju prekoračenja praga za određenu djelatnost, sve jedinice u kojima se odvija izgaranje goriva, osim jedinica za spaljivanje opasnog ili komunalnog otpada, treba uključiti u dozvolu za emisije stakleničkih plinova (vidjeti uputu 4.). Ta odredba ima isti sadržaj kao odgovarajuća uputa u Direktivi (vidjeti Direktivu o trgovanju emisijskim jedinicama, točka 5. Priloga I.).
- 35 Opis 1. iz Priloga švedskoj uredbi obuhvaća emisije ugljikova dioksida iz postrojenja za spaljivanje koje 1. ima ukupnu nazivnu ulaznu toplinsku snagu veću od 20 MW ili 2. ima nazivnu ulaznu toplinsku snagu manju od 20 MW i za njega vrijedi sljedeće: (a) priključeno je radi isporuke na mrežu za centralizirano grijanje ukupne nazivne ulazne toplinske snage veće od 20 MW i (b) odobrila ga je Europska komisija u skladu s člankom 24. Direktive o trgovanju emisijskim jedinicama.
- 36 Za rad postrojenja za proizvodnju visokotonažnih organskih kemikalija proizvodnog kapaciteta većeg od 100 tona po danu potrebna je dozvola (vidjeti opis 23.). Ta odredba u biti ima sadržaj istovjetan sadržaju odgovarajuće odredbe iz Priloga I. Direktivi.

[orig. str. 11.] Potreba za donošenjem prethodne odluke

- 37 Uputom 4. iz švedske Uredbe provodi se točka 5. Priloga I. Direktivi o trgovanju emisijskim jedinicama. Mark- och miljööverdomstolen (Žalbeni sud za zemljište i okoliš) smatra da, kad je riječ o jedinicama za spaljivanje opasnog otpada, švedska odredba ima isti tekst i isto značenje kao odredba Direktive. Taj se tekst čini jasnim: u slučaju da se u postrojenju prekorači prag kapaciteta za bilo koju djelatnost navedenu u Prilogu, sve jedinice u kojima se odvija izgaranje goriva treba uključiti u dozvolu za emisije stakleničkih plinova, osim, što je relevantno u ovom predmetu, jedinica za spaljivanje opasnog otpada.
- 38 Čini se da se u Uputama Komisije polazi od toga da je svrha jedinice važna za davanje odgovora na pitanje treba li jedinicu za spaljivanje opasnog otpada uključiti u sustav trgovanja emisijama. Prema mišljenju Mark- och miljööverdomstolena (Žalbeni sud za zemljište i okoliš), postoje određeni elementi koji idu u prilog tumačenju točke 5. prema kojem treba biti riječ o jedinici za spaljivanje opasnog otpada. Komisija u Uputama upotrebljava izraz *namijenjena* spaljivanju opasnog otpada; spalionica koja je namijenjena proizvodnji energije, ali koja se također može upotrebljavati za odlaganje otpada, stoga se ne bi moglo izuzeti. Čini se da se u Uputama navodi i da se jedinice za suspaljivanje, odnosno jedinice čija glavna svrha nije odlaganje otpada, ne mogu izuzeti.
- 39 U Uputama se nadalje navodi i da je glavni cilj odredbe o iznimki iz točke 5. urediti kada jedinicu za spaljivanje opasnog otpada koja je izravno povezana s glavnom djelatnošću, odnosno jedinicu koja je s tehničkog gledišta povezana s djelatnošću koja se obavlja u postrojenju i koja može imati učinak na emisije i onečišćavanje (povezane djelatnosti), treba uključiti u sustav trgovanja emisijskim jedinicama. U Uputama se ističe da ta odredba u načelu nije relevantna ako u postrojenju postoji jedinica za spaljivanje opasnog otpada koja čini sastavni dio djelatnosti obuhvaćene Direktivom. Mark- och miljööverdomstolen (Žalbeni sud za zemljište i okoliš) smatra da u tekstu odredbe nema izravne potpore za takvo stajalište, ali da ono svakako može poslužiti prilikom primjene te odredbe za odgovaranje na pitanje je li svrha spalionice spaljivanje opasnog otpada ili omogućavanje proizvodnje (usporedno s odlaganjem opasnog otpada).
- 40 Mark- och miljööverdomstolen (Žalbeni sud za zemljište i okoliš) smatra da se odredba iz točke 5. može tumačiti na različite načine. Taj sud smatra da iz te odredbe ne proizlazi jasno zahtjev da jedinica treba biti namijenjena spaljivanju opasnog otpada jer se spalionica namijenjena proizvodnji topline za proizvodni postupak, koja se istodobno upotrebljava za odlaganje opasnog otpada, može smatrati jedinicom za spaljivanje opasnog otpada. Ako se prihvati Komisijino tumačenje te odredbe, nije jasno koji su kriteriji relevantni za ocjenu razine povezanosti određene jedinice s određenom djelatnošću. Primjerice, nije jasno treba li zahtijevati da proizvodnja treba biti nemoguća ili nedopuštena bez jedinice o kojoj je riječ (vidjeti Upute Europske komisije, str. 14., bilješka 14.) kako bi se tu jedinicu smatralo sastavnim dijelom [djelatnosti] ili **[orig. str. 12.]** je dovoljno da jedinica bude tehnički povezana s postrojenjem općenito i da prihvaća opasni otpad isključivo iz tog postrojenja.

- 41 Mark- och miljööverdomstolen (Žalbeni sud za zemljište i okoliš) nije siguran ni postoje li drugi čimbenici koji također mogu biti relevantni za ocjenu toga treba li određenu jedinicu smatrati namijenjenom spaljivanju opasnog otpada. Primjerice, jedan se čimbenik može odnositi na to odvija li se u jedinici suspaljivanje, a drugi na količinu goriva koje se dodaje za potrebe spaljivanja opasnog otpada (vidjeti Upute Komisije, odjeljci 3.3.2. i 3.3.3.).
- 42 Ukratko, Mark- och miljööverdomstolen (Žalbeni sud za zemljište i okoliš) smatra da nije jasno i da nije pojašnjeno kako treba tumačiti točku 5. Priloga I. Direktivi o trgovanju emisijskim jedinicama u predmetima kao što je ovaj. To je pitanje relevantno za pravo Unije. Kako bi mogao donijeti odluku u predmetu, Mark- och miljööverdomstolenu (Žalbeni sud za zemljište i okoliš) potrebni su odgovori na pitanja o tumačenju navedena u nastavku.

Zahtjev za prethodnu odluku

- 43 Mark- och miljööverdomstolen (Žalbeni sud za zemljište i okoliš) traži od Suda Europske unije da u prethodnom postupku odgovori na sljedeća pitanja.
1. Primjenjuje li se iznimka koja se odnosi na jedinice za spaljivanje opasnog otpada iz točke 5. Priloga I. Direktivi o trgovanju emisijskim jedinicama, u skladu s kojom sve jedinice u kojima se odvija izgaranje goriva treba uključiti u dozvolu za emisije stakleničkih plinova, osim jedinica za spaljivanje opasnog otpada, na sve jedinice u kojima se odvija spaljivanje opasnog otpada ili je za primjenu te iznimke potrebno uzeti u obzir određeni odlučujući čimbenik? Ako je potreban takav čimbenik, je li za primjenu iznimke odlučujuća svrha jedinice ili mogu biti relevantni i drugi čimbenici?
  2. Ako je svrha jedinice odlučujuća za ocjenu, treba li iznimku ipak primijeniti na jedinicu u kojoj se odvija spaljivanje opasnog otpada, ali čija glavna svrha nije spaljivanje?
  3. Ako se iznimka primjenjuje samo na jedinicu čija je glavna svrha spaljivanje opasnog otpada, koje kriterije treba primijeniti prilikom ocjene svrhe?
  4. Ako je za ocjenu ključno utvrditi treba li jedinicu smatrati sastavnim dijelom djelatnosti koja se obavlja u postrojenju i za koju je potrebna dozvola na temelju Direktive, primjerice u smislu odjeljka 3.3.3. Uputa Komisije, koje je zahtjeve stoga potrebno postaviti kako bi se na temelju njih utvrdilo treba li jedinicu smatrati sastavnim dijelom postrojenja? Može li se, primjerice, postaviti zahtjev prema kojem proizvodnja treba biti nemoguća ili nedopuštena bez jedinice o kojoj je riječ (vidjeti Upute Europske komisije, str. 14., bilješka 14.) ili je dovoljno da jedinica bude tehnički povezana s postrojenjem i da prihvaća opasni otpad isključivo iz tog postrojenja?

[omissis]